

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อการเรียนภาษาไทยของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเปิด (OPEN APPROACH)

The Develop Creative Writing Ability Critical to Learn the Thai language for Students in Matthayomsuksa 3 by Learning Activities Using Open Approach

พระมหาสุววรรณ สุวณโณ (ใจกล้า)¹, พชรกฤต ศรีบุญเรือง², พระครูคัมภีร์ธรรมานุวัตร³, รัชณี ธงอาษา⁴

^{1,2,3,4}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น

Phra Maha Suwan Suwanno (Jai Kla)¹, Phacharakrit Sribunrueang², PhraKhuKhamphiThammanuwat³, Ruschanee Thongarsa⁴

^{1,2,3,4}Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus

✉: 08937905431@gmail.com

(Corresponding Email)

Received: 11 July 2024; Revised: 21 September 2024; Accepted 28 September 2024

© The Author(s) 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่าน
เกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยที่กลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบะยาวพัฒนาศึกษา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดอุดรธานี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14
คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย คือ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) จำนวน 3
หน่วย จำนวน 9 แผน เวลา 18 ชั่วโมง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ (2.1) แบบ
สังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เป็นแบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนขณะดำเนินการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ในแต่ละครั้ง (2.2) แบบทดสอบท้ายวงจร เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถด้านการเขียนเชิง
สร้างสรรค์ ของนักเรียนหลังจากการเรียนการสอนในแต่ละวงจรปฏิบัติงานเสร็จสิ้นลงโดยเป็นแบบทดสอบ
อัตนัย จำนวน 3 ชุด ชุดละ 1 ข้อ โดยใช้ทดสอบเมื่อสอนจบแต่ละวงจรปฏิบัติ (3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
ผลการวิจัย มี 1 ชุด ดังนี้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และวิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตาม

ขั้นตอน ดังนี้ วิเคราะห์ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ทั้งวงจรปฏิบัติที่ 3 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ทั้งหมดเฉลี่ย 11 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทั้ง 3 วงจรปฏิบัติเท่ากับ 12.40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.86 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.32 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach)

Abstract

The objectives of this research are: 1. to develop creative writing abilities of third-year secondary school students using an open learning approach (Open Approach), with at least 80 percent of students passing the criteria of 80 percent or more; 2. to compare the creative writing abilities of third-year secondary school students before and after using the open learning approach (Open Approach). The sample group consisted of 14 third-year secondary school students at Bayao Pattana Suksa School, Wang Sam Mo District, Udon Thani Province, under the Office of Udon Thani Primary Educational Service Area 2, during Semester 2 of the Academic Year 2023. The research tools included: 1. tools used in practical experiments, such as plans for organizing learning activities for third-year secondary school students using the Open Approach learning model (3 units, 9 plans, 18 hours); 2. tools used to reflect on the results of the workshop: (2.1) behavior observation form, which records student behavior during each learning activity; (2.2) end-of-cycle test, which measures creative writing abilities of students after each practical cycle (3 sets of subjective tests, 1 question each); 3. tools used to evaluate research results, including a creative writing achievement test for third-year secondary school students created by the researcher, consisting of 30 multiple-choice questions. The data analysis involved basic statistics such as percentage, mean (Arithmetic Mean), and standard deviation (S.D.). The research results are as follows: 1. At least 80 percent of the students developed creative writing abilities using the open learning approach (Open Approach). In the entire practice cycle, an average of 11 out of 14 students passed the criteria, accounting for 80.95 percent, which is higher than the specified criteria of 80 percent. The mean score ($\bar{x}$) for all 3 practice cycles was 12.40 points out of 15, calculated as 83.86 percent, with a standard deviation of 1.32. 2. Third-year secondary school students who participated in the creative writing learning activity plan using open learning management (Open Approach) showed higher academic achievement after studying, with a statistically significant improvement at the .05 level.

Keywords: Open learning management (Open Approach)

1. บทนำ

สังคมแห่งการเรียนรู้ภาษาไทยในศตวรรษที่ 21 การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารขั้นสูงที่จำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาเรียนรู้ และการทำงานทุกสาขาอาชีพ ในด้านการศึกษาสิ่งที่ขาดไม่ได้คือ การเขียนลักษณะต่าง ๆ ทั้งเรียงความ ย่อความสรุปความ จากการฟังครูผู้สอน การอ่าน จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ แล้วนำมาเขียนเป็นรายงานภาคินพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์ แม้กระทั่งการสอบวัดผลประเมินผล ข้อสอบวัดความรู้ที่ดีที่สุดคือข้อสอบการเขียนตอบ ยิ่งศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเท่าใด การเขียนก็ยิ่งสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นเท่านั้น การเขียนจึงเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นการแสดงออกมาซึ่งภูมิปัญญาของมนุษย์และเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาเป็นเครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอดความคิดมนุษย์พร้อมทั้งสร้างความสามัคคีและความเจริญรุ่งเรือง ในด้านการศึกษา การทำงานการเขียนก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งเช่นกัน เพราะจะต้องเขียนสื่อสารกันทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเขียนบางอย่างก็ยังสามารถใช้ในการประกอบอาชีพได้ เช่น การเขียนบทความ เรื่องสั้น นิทาน นวนิยาย การเขียนนั้นเป็นเครื่องมือสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่มนุษย์ผู้ซึ่งต้องการความเจริญก้าวหน้าจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และอักขระวิธี ถึงแม้ว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศจะก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตาม แต่การใช้ภาษาไทยในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ก็ยังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ปัญหาของการเขียนคือ การเขียนเป็นทักษะกระบวนการเรียนที่ยาก เพราะเป็นทักษะที่มี ความซับซ้อน ผู้เขียนจะต้องผ่านการฟัง การดู การพูดและการอ่านมาเป็นอย่างดีจึงจะเขียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและวิเคราะห์ วิจัยออกมาเป็นเรื่องราว นั้นต้องอาศัยความสามารถทักษะการใช้ภาษาเป็นอย่างมากขึ้น การเขียนจึงเป็นทักษะของการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อถ่ายทอดและสื่อความหมายให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ การเขียนนับเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการที่ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เพราะผู้เขียนที่ดีจะต้องอาศัยประสบการณ์ตรงจากการอ่าน การฟัง การคิด การวิเคราะห์ แยกแยะข้อมูลได้ดีจึงจะช่วยให้ สามารถถ่ายทอดความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาทางการเขียนเพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจตรงความหมายและอารมณ์ ทักษะการเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวรเป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น ฉะนั้นผู้เขียนจึงต้องพยายามเขียนคำให้ถูกต้อง ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จึงจะเรียกได้ว่าเป็นการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ในการเขียนนอกจากต้องคำนึงถึงเนื้อความตามวัตถุประสงค์แล้ว นอกจากสำนวนที่สละสลวยถูกต้องตามหลักภาษา ยังต้องคำนึงถึง การสะกดคำด้วย

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนสร้างคำจากแนวคิด และจินตนาการของผู้เขียนเอง โดยมิได้ลอกเลียนแบบอย่างของผู้อื่น อีกทั้งยังมีอิสระที่จะคิดรูปแบบใหม่ ๆ ที่แหวกแนวจากของเดิม ที่มีอยู่ผลงานที่ได้จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่าทางความคิดริเริ่มอย่างเด่นชัด ผู้เขียนมีอิสระที่จะเลือกรูปแบบการเขียนโดยไม่อยู่ในกรอบของลักษณะคำประพันธ์นัก ผลงานที่ได้ จึงมีความประณีต ซึ่งการเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นเป็นการเขียนที่มี ความหมายตรงข้ามกับการเขียนที่มุ่งประโยชน์ทางธุรกิจหรือวิชาการต่าง ๆ ในความเรียงเชิง สร้างสรรค์ผู้เขียนต้องสามารถใช้จินตนาการหรือความคิดของตน เขียนสารออกมาด้วยถ้อยคำที่สละสลวยประทับใจ

ผู้อ่าน และให้ความรู้สึกในทางเพลิดเพลินเจริญใจและประดับสติปัญญา ไปด้วยในตัว จากคำอธิบายข้างต้น อาจสรุปความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ เป็นการเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเอง มีความแปลกใหม่ แสดงออกตามทำนองหรือลีลาของผู้เขียน อาจเป็นงานเขียนที่เป็นได้ร้อยแก้วหรือร้อยกรอง สำนวนภาษาที่ใช้ ต้องดี ทั้งคำและความมีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญา อ่านแล้วมีความรู้สึกจรโลงความดีงาม และมองโลกในแง่ดีการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ดีควรมีขั้นตอนคือ การตั้งวัตถุประสงค์เชิงสร้างสรรค์ การสร้างคำสวดไสวญาณในคำ สร้างแนวคิดเป็นแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เบิกปัญญา ลักษณะของงานเขียนที่เข้าข่ายเชิงสร้างสรรค์คือ ผู้เขียนสังเกตสิ่งรอบตัว การนึกคิด แล้วนำประสบการณ์การได้เห็นหรือจินตนาการของตน แล้วนำไปเขียนเป็นชิ้นงานขึ้นมา โดยมีความแปลกใหม่ และดำเนินเรื่องที่แหวกแนวที่มาของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เวอร์นอน ได้อธิบายว่าบุคคลที่จะมี ความคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะในงานเขียนต้องมีพื้นฐานความคิดดังต่อไปนี้ 1) แรงบันดาลใจ (Inspiration) ความรู้สึกที่เกิดจากประสบการณ์ ทำให้สะท้อนอารมณ์ 2) ความทรงจำ (Memory) คือความคิดถึงสิ่งที่ผ่านมา อดีตซับซ้อนสะท้อนใจ จึงเป็นที่มาของความคิดสร้างสรรค์ 3) ความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ (Faith) คือความคิดที่เกิดจากศรัทธาที่ผู้เขียนมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด และเขียนไปตามแนวคิดที่มุ่งมั่น จะเป็นเอกลักษณ์ของนักเขียนผู้นั้น 4) ลำนำเพลง (Song) คือทำนองถ้อยคำที่เกิดขึ้นในใจของนักเขียนขณะที่ปล่อยอารมณ์ไปถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็จะเกิดจินตนาการขึ้น กวีที่เขียนงานที่ออกมาในลักษณะที่เรียกว่า “จินตกวี” จะเห็นได้ว่าการเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่ เกิดจากพื้นฐานทักษะการคิด แต่ถ้าคิดแล้วไม่ผ่านกระบวนการสื่อสาร เราก็จะไม่ทราบว่าคน ๆ นั้นคิดสร้างสรรค์หรือเขียนสร้างสรรค์อย่างไร ถ้าคนเราไม่สามารถคิดสร้างสรรค์ได้ก็จะไม่สะท้อนผล ออกมาเป็นงานเขียนที่ดีได้

จากการประเมินผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติO-NET (Ordinary National Educational Test) รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านบะยาวพัฒนาศึกษา ตำบลบะยาว อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดอุดรธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ปีการศึกษา2563-2565 พบว่า นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 47.81 , 42.29 ,45.14 โดยลำดับ ซึ่งนักเรียนมีผลการประเมินทักษะด้านการเขียนอยู่ในเกณฑ์ไม่ถึงร้อยละ 50 (รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ O-NET ชั้น ม.3 ปี 2563-2565) ซึ่งวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่จะเน้นการคิดวิเคราะห์หาคำตอบมากกว่าการจดจำ คำถามประเภทความจำมีน้อยมาก เพราะฉะนั้น เมื่อนักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความแล้วก็ทำให้ไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง ซึ่งเมื่อนักเรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ดังนั้นผู้สอนควรปรับกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการคิด สังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาไปสู่การเขียนอย่างสร้างสรรค์ต่อไป

นวัตกรรมทางการศึกษาด้านเทคนิควิธีการสอน การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) จึงเป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วย ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถนักเรียนในด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืนของผู้เรียนอันเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ที่ต่างจากเดิม โดยบทบาทของครูเปลี่ยนไปจากที่เน้นการบรรยายเนื้อหา การทำแบบฝึกหัด และการสรุปเนื้อหา ในช่วงท้ายบทเรียนนำไปสู่การเปิดชั้น

เรียน โดยครูใช้โจทย์สถานการณ์ ปัญหาปลายเปิดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนแต่ละคนเป็นผู้นำเสนอวิธีการแก้ปัญหาของตน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างหลากหลายพัฒนาการตนเองอย่างทั่วถึงเต็มศักยภาพของแต่ละคน ผู้เรียนได้ยกระดับความรู้ร่วมกันผ่านการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งความสามารถในการ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในเรื่องและ ในเงื่อนไขที่ตนยังไม่เคยรู้จักได้ด้วยตนเองและกระบวนการกลุ่ม จนเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในตนเองร่วมกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิด อุบิสัยและความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับประเทศไทยนั้นได้นำแนวคิดนี้ มาใช้ครั้งแรกตั้งแต่ปี 2545 โดยคณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์ของนักศึกษาฝึกสอนวิชาเอกคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ครูจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ ที่เป็นปัญหาแล้วเปิดกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดวิธีการแก้ปัญหานั้นอย่างหลากหลาย จนกระทั่งนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล ซึ่งแนวทางของการกำหนดสถานการณ์แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ เริ่มกำหนดสถานการณ์ ปัญหาต้นกำเนิด โดยที่ครูนำเสนอปัญหาให้ผู้เรียน จากนั้นเป็นการกำหนดสถานการณ์ เปิดโอกาสให้นักเรียนสืบเสาะหาข้อมูล ความรู้เพื่อแก้ปัญหาโดยอาศัยประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน ส่วนครูเป็นผู้คอยชี้แนะ และสุดท้ายจะเป็นการสร้างสถานการณ์เพื่อเปิดประเด็นปัญหาใหม่

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) เหมาะที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดหลักการสอนภาษาไทย ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่อาศัยทักษะกระบวนการคิด ทั้งครูผู้สอนเองและตัวนักเรียน ช่วยจัดระเบียบความคิดที่เป็นนามธรรม ให้ออกมาเป็นรูปธรรม โดยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาและสิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายและเร็วขึ้น ซึ่งจะเน้นในเรื่องการเปิดความคิดของผู้เรียนให้ ผู้เรียนได้คิดอย่างกว้าง คิดวิเคราะห์ คิดหลากหลาย อย่างเป็นระบบตามบริบทของเนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเขียนเรื่องเชิงสร้างสรรค์และนำไปสู่การคิดเชิงวิเคราะห์ต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้เทคนิควิธีการและกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา และที่สำคัญคือต้องให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและในบทเรียน เพื่อนำมาใช้ในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบะยาวพัฒนาศึกษา อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนบะยาวพัฒนาศึกษา ตำบลบะยาว อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี

ตัวแปรในการวิจัย ได้แก่

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้ภาษาไทยสาระที่ 2 เรื่องการเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ตัวชี้วัด ม. 3/1, 3/2, 3/6, 3/7, 3/10 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 9 แผน 18 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

วิธีการและเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเปิด (OPEN APPROACH) ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ วิจัยตามวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1992) มีขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ PAOR มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน (Planning) ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ได้แก่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามลักษณะของการใช้มี 3 ชนิด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) จำนวน 3 หน่วย จำนวน 9 แผน เวลา 18 ชั่วโมง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนขณะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

2.2 แบบทดสอบท้ายวงจร เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน หลังจากระเบียบการสอนในแต่ละวงจรปฏิบัติงานเสร็จสิ้นลง โดยเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 3 ชุดชุดละ 1 ข้อ โดยใช้ทดสอบเมื่อสอนจบแต่ละวงจรปฏิบัติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย มี 1 ชุด ดังนี้

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

โดยใช้กับกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบะยาวพัฒนาศึกษา ตั้งอยู่เลขที่ 131 หมู่ 12 ตำบลบะยาว อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดอุดรธานี 41280 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อการเรียนภาษาไทย ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเปิด (OPEN APPROACH)
2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งไทยและต่างประเทศ
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สุ่มรอบแนวคิดการวิจัย
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 9 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง แบบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิง สร้างสรรค์ เป็นแบบอัตนัยทดสอบท้ายหน่วย จำนวนหน่วยละ 1 ข้อ รวมเป็น 3 ข้อ วัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 30 ข้อ
5. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละวงจรสู่การสรุปผลและอภิปรายผล

4. ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ทั้งวงจรปฏิบัติที่ 3 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ทั้งหมดเฉลี่ย 11 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของทั้ง 3 วงจรปฏิบัติ เท่ากับ 12.40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.86 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.32

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิง สร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สามารถอธิบายได้ ดังนี้ วงจรปฏิบัติที่ 1 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 9 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

วงจรปฏิบัติที่ 2 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ทั้งหมด 12 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

วงจรปฏิบัติที่ 3 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 13 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 92.85 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80

สรุปมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดเฉลี่ย 11 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของทั้ง 3 วงจรปฏิบัติเท่ากับ 12.40 คะแนน จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.86 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.32

แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนวิธีการทฤษฎี หลักการ และการหาคุณภาพของเครื่องมือที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร คู่มือครูและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งในส่วนสาระสำคัญ เนื้อหา การจัดกิจกรรม การเลือกใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมแบบเปิด (Open Approach) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนสามารถเข้าใจและสามารถคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างมีระบบ และมีขั้นตอน โดยได้เริ่มจากการศึกษาจุดมุ่งหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากเอกสารประกอบการสอนต่าง ๆ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาเรียนจากหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบะยาวพัฒนศึกษา ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเปิด (Open Approach) กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนและจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อการเรียนรู้และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อประกอบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผ่านกระบวนการกลั่นกรองและตรวจสอบแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตลอดจนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความครอบคลุม ของแต่ละองค์ประกอบกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินโดยสรุปอยู่ในระดับ “เหมาะสมมาก มากที่สุด” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Noda ที่ว่า ปัญหาปลายเปิดเป็นปัญหาที่สร้างขึ้นให้มีคำตอบที่เปิดกว้าง มีคำตอบที่ถูกต้อง หลายคำตอบ หรือมีวิธีการหรือแนวทางหาคำตอบได้หลายวิธี นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะสามารถตอบสนองต่อปัญหาได้ในแนวทางที่แตกต่างกัน จากข้อสังเกตดังกล่าวข้างต้น จึงน่าจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การจัดการ

เรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา ศิลาน้อย และคณะ ได้ทำวิจัย การพัฒนากระบวนการเรียน การสอนแบบเปิด (Open Approach) ในวิชาประวัติศาสตร์สำหรับครู พบว่า นักศึกษา ร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป สอดคล้องกับ สำลี รักสุทธี ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และการเขียนสื่อความระหว่างการใช้แผนผังความคิดกับนวัตกรรมแบบเปิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.02/84.50 และ 83.47/81.02 ตามลำดับ มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6890 และ 0.6338 ตามลำดับ นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้แผนผังความคิด และกลุ่มที่เรียนโดยใช้ นวัตกรรมแบบเปิดมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับ นิศรา สุทธิสังข์ และคณะ ศึกษากรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีในการวิเคราะห์กระบวนการนามธรรม เพื่อสร้าง ความคิดรวบยอดของนักเรียนในชั้นเรียนที่ใช้การศึกษาชั้นเรียนและวิธีการแบบเปิด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน มีความตั้งใจและความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหา ตระหนักถึงการใช่วิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและมองเห็นคุณค่าจากวิธีการแก้ปัญหาสอดคล้องกับ ตติมา ทิพย์จินดาชัย กุล ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบเปิดเรื่องทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และความสามารถในการใช้ เหตุผลทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนได้รับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบเปิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.37 จาก การที่ผู้วิจัยได้ใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) พบว่า นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดได้ดี ทั้งนี้อาจเนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้กระตุ้นการคิดของ นักเรียนตลอดเวลา ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านความรู้พื้นฐาน ความสนใจ วิธีการคิด เนื่องจากนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนี้ตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน แล้วถ่ายทอด ออกมาเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี พิศุทธิสุวรรณ ได้วิจัย การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการ เรียนรู้แบบ 4 MAT กับการเรียนรู้ตามปกติพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนเชิง สร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 สอดคล้องกับ กัลยวรรณ ประดุงชนม์ ได้ศึกษาพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ นาริสา กันหาสุข ได้วิจัยการปฏิบัติ การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ชุดฝึก ทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนทำแบบวัดผลการพัฒนาทักษะการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนปฏิบัติการ มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.16 หลังปฏิบัติการ มีคะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.38 แสดงว่า นักเรียนมีผลการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ ปวีณา พงษ์พินนา ได้ศึกษาการพัฒนาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT ผลปรากฏว่า 1) แผนการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิด ประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46/84.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.6821 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็น ร้อยละ 68.21 สอดคล้องกับ เยาวเรศ คำชมพู ได้วิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ Mind Mapping ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.23 /85.20 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เท่ากับ 0.88 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็น ร้อยละ 88.00 สอดคล้องกับ ราตรี ขวัญคุ้ม ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ Vass and others ได้ศึกษาการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบร่วมมือ : ความสัมพันธ์ของการสร้างแรงบันดาลใจของกลุ่มร่วมมือในชั้นเรียนซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยให้เข้าใจถึงความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของเด็ก ๆ และเพื่ออธิบายวิธีการใช้ในการกระตุ้นพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ 46 กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นเรียนในการทำการวิจัยนี้ใช้การสังเกตการณ์พัฒนาการของกลุ่มเด็ก ๆ ในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 (เด็กอายุ 7-9 ขวบ) ในประเทศอังกฤษโดยจัดให้เด็กนักเรียนทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นคู่แล้วบันทึกวิดีโอภาพและเสียง เพื่อสังเกตความสามารถในการอ่านการเขียนของเด็ก ๆ ในชั้นเรียนงานวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการอภิปรายและวิธีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยการเรียนรู้เรื่องการรับผิดชอบร่วมกันในการร่วมมือทำกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตัวเองของเด็ก ๆ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมและสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก ๆ รู้สึกว่าสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นไม่ยากและเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับ Misbah ได้ศึกษาการวิจัยปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา พบว่า วิธีนี้นำมาปรับปรุงการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในภาษาอังกฤษในเชิงบวก

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดที่หลากหลาย คิดแปลกใหม่ ไม่มีข้อจำกัด โดยการกำหนดปัญหาขึ้นมา เพื่อกระตุ้นการคิดของนักเรียนให้นักเรียนได้เปิดความคิดในเรื่องของการนำเสนอความคิดเห็นของตัวเอง ค้นหาคำตอบเอง พร้อมทั้งส่งเสริมการเขียนสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยวรรณ ประดุงชนม์. (2555). *ผลการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณิศรา สุทธิสังข์ และคณะ. (2555). ขั้นตอนการดำเนินการกลั่นแนวคิดสู่ความคิดรวบยอดในกระบวนการนามธรรมของนักเรียนจากการบูรณาการรูปธรรมและนามธรรม. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 23(3), 122-136.
- ตติมา ทิพย์จินดาชัยกุล. (2557). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการแบบเปิด (Open Approach) ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่องทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นาริสา กันหาสุข. (2555). *การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองดุม หนองม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปราณี พิศุทธิสุวรรณ. (2554). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการเรียนรู้ตามปกติ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปวีณา พงษ์พินนา. (2555). *การพัฒนาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เยาวเรศ คำชมพู. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ Mind Mapping*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราตรี ขวัญคุ้ม. (2556). *ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลัดดาวรรณ ช้ายขาว. (2556). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านการเขียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบการแจกลูกสะกดคำ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำลี รักสุธี. (2554). *การเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนสื่อความระหว่างการใช้แผนผังความคิดกับนวัตกรรมแบบเปิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่*

6. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- Misbah, M. (2011). Action research to improve the teaching of English creative writing at primary level. *International Journal of Social Sciences and Education*, 1(3), 223–234.
- Noda, N. (2000). *A study of the open approach method in school mathematics, focusing on mathematical problem-solving activities*. (Master's thesis). Makuhari University.
- Vass, E., & Others. (2009). The discourse of collaborative creative writing: Peer collaboration for collaboration as a context for mutual inspiration. *Thinking Skills and Creativity*, 3(3), 192–202. <https://doi.org/10.1017/trn.2018.4>